Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul central), Judecător Nicula Veaceslav
Dosarul nr. 2ri-117/26 (2-21142026-02-2ri-30032026)

D E C I Z I E

11 iunie 2026 municipiul Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

examinând, în procedură scrisă, cererea de recurs depusă Ulinici Cristina prin intermediul reprezentantului său, avocatul Zamfir Pavel împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 4 decembrie 2025, în cauza de insolvabilitate intentată față de debitorul „Inter-standart" SRL, la contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat împotriva admiterii creanței înaintate de Ulinici Cristina în tabelul definitiv al creanțelor debitorului „Inter-Standart" SRL, în proces de insolvabilitate,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

La 24 septembrie 2021, debitorul „Inter-Standard" SRL, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Chitic Marina a înaintat în instanța de insolvabilitate cerere introductivă privind declararea debitorului „Inter-Standard" SRL, în stare de insolvabilitate și intentarea procedurii de insolvabilitate față de acesta, cu numirea în calitate de administrator provizoriu, administratorul autorizat/lichidator Bulgaru Igor, deținătorul autorizației nr. 39 din 14 ianuarie 2015.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 29 septembrie 2021, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de debitorul „Inter-Standard" SRL privind intentarea procedurii de insolvabilitate față de întreprindere.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 15 octombrie 2021, a fost admisă cererea introductivă a debitorului „Inter-Standard" SRL. S-a constatat insolvabilitatea debitorului și s-a intentat procedura simplificată a falimentului față de „Inter-Standard" SRL. S-a ridicat dreptul lui Ulinici Cristina de la administrarea

„Inter-Standard” SRL. În calitate de lichidator a fost desemnat, administratorul autorizat Bulgaru Igor, deținătorul autorizației nr. 39 din 14 ianuarie 2015.

La fel, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 15 octombrie 2021, s-a obligat lichidatorul să notifice creditorii „Inter-Standard” SRL, despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor în termen de cel mult 45 zile de intentarea procesului, adică până 29 noiembrie 2021 și să prezinte instanței de insolvabilitate, nu mai târziu de data de 20 decembrie 2021, tabelul definitiv al creanțelor. Ședința de validare a creanțelor și prima adunare de raportare s-a stabilit pentru data de 24 ianuarie 2022, ora 10:10.

La 7 martie 2023, Ulinici Cristina a depus o cerere privind validarea creanțelor față de debitorul insolvabil „Inter-Standard” SRL, prin care a solicitat repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor în procedura de insolvabilitate intentată în privința „Inter-Standard” SRL, recunoașterea în calitate de creditor al debitorului insolvabil „Inter-Standard” SRL. Totodată, a solicitat validarea creanței sale față de debitorul insolvabil „Inter-Standard” SRL cu suma de 11 573 267,77 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 14 decembrie 2023, s-a respins cererea înaintată de către Ulinici Cristina privind repunerea în termen a cererii de validare a creanțelor în mărime totală de 11 573 267,77 lei depuse în cauza de insolvabilitate intentată față de debitorul „Inter-Standard” SRL în procedura falimentului simplificat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2024, s-a admis recursul declarat de Ulinici Cristina. S-a casat încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 14 decembrie 2023, prin care a fost respinsă cererea înaintată de Ulinici Cristina privind repunerea în termenul de validare a creanței în cauza de insolvabilitate intentată față de debitorul „Inter-Standard” SRL, în procedura falimentului simplificat, soluționînd prin decizie problema în fond, după cum urmează: S-a admis cererea depusă de Ulinici Cristina privind repunerea în termen a cererii de validare a creanțelor. S-a repus în termen cererea de validare a creanțelor depusă de Ulinici Cristina față de patrimoniul debitorului insolvabil „Inter-Standard” SRL. S-a obligat instanța de insolvabilitate să numească o ședința specială de validare a creanțelor lui Ulinici Cristina, conform prevederilor art. 145 alin. (4) din Legea insolvabilității.

În conformitate cu prevederile art. 221 alin. (1) al Legii insolvabilității, lichidatorul, a verificat creanțele înaintate de creditorul Ulinici Cristina, înregistrându-le în tabelul definitiv al creanțelor. Potrivit acestuia creanțele creditorului Ulinici Cristina, au fost incluse în tabel și propuse spre validare ca creanțe chirografare de rangul VI – în mărime de 11 573 267,77 lei.

La 5 februarie 2024, reprezentantul creditorului Serviciul Fiscal de Stat a înaintat o contestație împotriva creanțelor înaintate de către creditorul Ulinici Cristina admise în tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului „Inter-Standard” SRL.

În motivarea contestației s-a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 15 octombrie 2021, a fost admisă cererea introductivă depusă de administratorul statutar al „Inter-Standard” SRL și a fost intentat procesul de insolvabilitate cu inițierea procedurii falimentului simplificat față de debitorul „Inter-Standard” SRL, fiind numit în calitate de lichidator, administratorul autorizat Bulgaru Igor, deținătorul autorizației nr. 39 din 14 ianuarie 2015.

Menționează că, în tabelul definitiv al creanțelor întocmit de lichidatorul Bulgaru Igor, a fost inclus în calitate de creditor chirografar Ulinici Cristina, cu suma în mărime totală de 11 573 267,77 lei, formată din creanțe chirografare de rangul VI, chiar dacă acestea din urmă nu sunt certe și sunt prescrise.

Reclamantul a invocat că potențialul creditor Ulinici Cristina a prezentat acte confirmative din care se poate constata că suma creanței înaintate spre validare, în mărime de 11 573 267,77 lei, este prescrisă.

La caz, reclamantul a menționat că conform informației din cererea de admitere a creanțelor depusă de Ulinici Cristina, creanța ultimei izvorăște din rapoartele juridice în baza deciziilor fondatorului unic Ulinici Cristina cu privire la repartizarea dividendelor pentru perioada 2005-2013.

Reclamantul susține că creanța creditorul Ulinici Cristina este una prescrisă, or, conform prevederilor art. 391 alin. (1) din Codul de procedură civilă și art. 39 din Legea cu privire la societățile cu răspundere limitată, termenul de prescripție a creanței izvorîte din deciziile fondatorului unic, sunt prescrise, termenul de prescripție fiind calculat pentru fiecare proces-verbal separat.

Astfel, Serviciul Fiscal de Stat contestă acțiunea lichidatorului de includere în tabelul definitiv al creanțelor potențialului creditor Ulinici Cristina împotriva patrimoniului debitorului „Inter-Standard” SRL

Drept urmare, reclamantul solicită respingerea cererii de validare cu excluderea din tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului „Inter-Standard” SRL, a creanțelor creditorului Ulinici Cristina și radierea creanței creditorului din tabel.

În drept, reclamantul și-a întemeiat cererea pe prevederile art.140, 141, 142, 143 și 144 din legea insolvabilității.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 4 decembrie 2025 s-a admis contestația înaintată de creditorul Serviciul Fiscal de Stat în baza prevederilor art. 144 (2) din Legea insolvabilității, împotriva admiterii creanței înaintate de Ulinici Cristina în tabelul definitiv al creanțelor.

S-a radiat creanța creditorului Ulinici Cristina în mărime de 11 573 267,77 lei admisă la rubrica creanțelor de rangul VI în tabelul definitiv față de debitorul „Inter-Standart” SRL.

Prin prisma art. 144 alin.(9) Legea insolvabilității, prezenta încheiere constituie temei pentru rectificarea tabelului definitiv al creanțelor fără a se convoca ședința specială de validare.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul față de soluția primei instanțe, la 19 martie 2026, Ulinici Cristina prin intermediul reprezentantului său, avocatul Zamfir Pavel a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 4 decembrie 2025.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a indicat că încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 4 decembrie 2025 este neîntemeiată și adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procesual, motiv pentru care a solicitat casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă contestația Serviciului Fiscal de Stat și menținută creanța sa în tabelul definitiv al creanțelor.

În argumentarea recursului, recurentul a susținut că este creditor al debitorului insolvabil SRL „Inter-Standard”, deținând o creanță chirografară în cuantum de 11573267,77 lei, reprezentând dividende calculate și repartizate în mod legal în favoarea sa, în calitate de fondator unic al societății, pentru perioada anilor 2005–2017, însă neachitate până la intentarea procesului de insolvabilitate. Potrivit recurentului, creanța totală aferentă dividendelor constituia 19 460 586,91 lei, formată în baza mai multor decizii ale fondatorului unic și procese-verbale adoptate în perioada 2010–2018, respectiv: 3 688 681,25 lei pentru perioada 2005–2009, 3 262 413,96 lei pentru anul 2010, 2 247 360,63 lei pentru anul 2011, 1 221 066,21 lei pentru anul 2012, 1 194 106,31 lei pentru anul 2013, 1788557,18 lei pentru anul 2014, 2 076 084,22 lei pentru anul 2015, 971 763,89 lei pentru anul 2016 și 3 010 532,66 lei pentru anul 2017. Din această sumă, debitorul ar fi achitat anterior 7 887 319,14 lei, rămânând neachitat soldul de 11 573 267,77 lei, care a fost admis de lichidator la rangul VI în tabelul definitiv al creanțelor.

Recurentul a susținut că lichidatorul a verificat creanța în conformitate cu prevederile Legii insolvabilității și a admis-o integral, constatând existența unei creanțe certe, lichide și exigibile. În opinia sa, instanța de insolvabilitate a ignorat nejustificat concluziile lichidatorului și documentele justificative anexate la cererea de validare, inclusiv deciziile fondatorului unic, procesele-verbale privind repartizarea dividendelor, actele contabile și actele de verificare a decontărilor reciproce dintre societate și creditor.

Totodată, recurentul a criticat concluzia instanței privind caracterul prescris al creanței. Aceasta a arătat că datoria societății a fost recunoscută în mod repetat de debitor atât prin plăți parțiale efectuate în contul dividendelor, cât și prin semnarea anuală a actelor de verificare a decontărilor reciproce la datele de 29 decembrie 2011, 31 decembrie 2012, 13 decembrie 2013, 30 decembrie 2014, 28 decembrie 2015, 30

decembrie 2016, 29 decembrie 2017, 14 decembrie 2018, 16 decembrie 2019, 29 decembrie 2020 și 15 iulie 2021, ultimul act confirmând existența unei datorii în cuantum de 11 573 267,77 lei. Potrivit recurentului, aceste acte constituie manifestări neechivoce de recunoaștere a datoriei în sensul art. 401 Cod civil și au avut ca efect întreruperea succesivă a termenului de prescripție extinctivă și începerea unui nou termen de prescripție.

De asemenea, recurentul a susținut că instanța a interpretat greșit dispozițiile art. 39 și art. 40 din Legea privind societățile cu răspundere limitată. În opinia sa, dividendele nu au fost neachitate din vina asociatului, ci din cauza imposibilității societății de a le plăti fără afectarea activelor sale nete și a situației sale financiare. Astfel, plata dividendelor a fost amânată în mod legal, iar ulterior între părți au fost încheiate acorduri de prelungire a termenului de achitare a dividendelor, prezentate instanței, însă ignorate în totalitate la examinarea contestației.

Un alt argument invocat a vizat faptul că distribuirea dividendelor și evidențierea acestora în contabilitatea societății au fost verificate în cadrul controalelor fiscale efectuate de Serviciul Fiscal de Stat. Recurentul a făcut trimitere la Actul de control nr. 5-689814 din 8 februarie 2019, Actul de control nr. 5-711758 din 7 septembrie 2021 și Decizia asupra cazului de încălcare a legislației fiscale nr. 660/4527 din 5 noiembrie 2021, susținând că în urma acestor verificări nu au fost constatate nereguli privind calcularea, evidențierea sau achitarea dividendelor. În consecință, concluzia ulterioară a Serviciului Fiscal de Stat privind inexistența ori caracterul prescris al creanței ar fi contradictorie propriilor constatări ale autorității fiscale.

Recurentul a mai menționat că problema termenului de înaintare a creanței și a posibilității valorificării acesteia a fost deja examinată prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2024, prin care a fost admis recursul său, a fost casată încheierea de respingere a cererii de repunere în termen și s-a dispus repunerea în termen pentru depunerea cererii de validare a creanței. În opinia sa, instanța de insolvabilitate nu putea reveni indirect asupra unei chestiuni deja soluționate printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

În final, recurentul a susținut că instanța de fond s-a limitat la admiterea contestației formulate de Serviciul Fiscal de Stat și la radierea creanței din tabelul definitiv, fără a se pronunța expres asupra cererii de validare a creanței formulate de Ulinici Cristina, ceea ce denotă un caracter incomplet al dispozitivului încheierii contestate. În aceste condiții, a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii din 4 decembrie 2025, respingerea contestației Serviciului Fiscal de Stat și validarea definitivă a creanței sale chirografare în sumă de 11 573 267,77 lei față de patrimoniul debitorului SRL „Inter-Standard”.

De asemenea, prin cererea de recurs suplimentară depusă la 14 mai 2026, Ulinici Cristina a dezvoltat și sistematizat motivele de recurs deja invocate, susținând că instanța de insolvabilitate a aplicat eronat normele de drept material și a apreciat

incomplet probele administrate, fapt care a determinat radierea neîntemeiată a creanței sale în cuantum de 11 573 267,77 lei din tabelul definitiv al creanțelor.

În esență, recurentul a invocat că prima instanță a aplicat în mod retroactiv prevederile art. 39 alin. (10) din Legea nr. 135/2007 privind societățile cu răspundere limitată, normă introdusă prin Legea nr. 229/2023 și intrată în vigoare la 22 octombrie 2023. Potrivit recurentului, creanța sa rezultă din decizii succesive de distribuire a dividendelor adoptate în perioada anilor 2010–2018, astfel încât legalitatea și efectele acestor raporturi juridice urmau a fi analizate prin prisma legislației în vigoare la data nașterii obligațiilor respective, iar nu prin raportare la o normă adoptată ulterior. În opinia sa, instanța a recalculat în mod nepermis termenele aferente dividendelor și a aplicat retroactiv sancțiunea trecerii acestora la venitul societății.

Totodată, recurentul a susținut că, chiar presupunând aplicabilitatea art. 39 alin. (10) din Legea nr. 135/2007, această normă nu putea opera automat, deoarece textul legal condiționează pierderea dreptului la dividende de existența culpei asociatului în neprimirea acestora. Or, instanța de insolvabilitate nu a stabilit în mod concret existența vreunei conduite culpabile din partea Ulinici Cristina, limitându-se la constatarea neîncasării dividendelor. Potrivit recurentului, neachitarea dividendelor a fost determinată de situația financiară a societății și de necesitatea direcționării resurselor către proiectul investițional privind Centrul Comercial din str. Alba-Iulia nr. 154, iar nu de inacțiunea sau refuzul asociatului de a primi dividendele.

Un argument distinct a vizat efectele juridice ale Acordului din 28 decembrie 2018, prin care SRL „Inter-Standard” și Ulinici Cristina au recunoscut existența unei datorii aferente dividendelor în sumă de 18 740 289,04 lei și au convenit prelungirea termenului de plată până la 31 decembrie 2021. Recurentul a susținut că acest acord reprezintă un act juridic valabil, încheiat în formă scrisă, prin care părțile au reglementat executarea unei obligații deja născute și reflectate în contabilitatea societății. În opinia sa, instanța a înlăturat nejustificat efectele acordului fără a constata existența vreunui motiv de nulitate, ineficiență sau inopozabilitate și fără a analiza faptul că la data intentării procesului de insolvabilitate, respectiv 15 octombrie 2021, termenul de executare convenit prin acord încă nu expirase.

În continuare, recurentul a criticat concluzia instanței potrivit căreia acordul nu ar produce efecte juridice deoarece a fost semnat de aceeași persoană atât în numele societății, cât și în calitate de asociat unic. Aceasta a invocat dispozițiile art. 18 alin. (4) din Legea nr. 135/2007, susținând că legea recunoaște expres posibilitatea încheierii unor asemenea acte în cazul societăților cu asociat unic, cu condiția respectării formei scrise. Prin urmare, simplul fapt că Ulinici Cristina a semnat în două calități nu putea constitui temei pentru lipsirea acordului de efecte juridice.

De asemenea, a menționat că instanța a apreciat greșit diferența dintre suma de 18740289,04 lei indicată în acord și suma de 11 573 267,77 lei solicitată spre validare. Potrivit acestuia, prima sumă reprezenta soldul datoriei la data de 14 decembrie 2018, iar cea de-a doua reprezenta soldul rămas după achitările parțiale efectuate ulterior de

debitor, în cuantum total de 7 887 319,14 lei. Astfel, diferența dintre sume nu demonstra inexistența creanței, ci reflecta diminuarea acesteia ca urmare a plăților efectuate.

Totodată, recurentul a susținut că instanța nu a coroborat dispozițiile art. 39 și art. 40 din Legea privind societățile cu răspundere limitată. În opinia sa, legea distinge între dreptul asociatului de a primi dividende și posibilitatea efectivă a societății de a le achita. Astfel, neplata dividendelor în termenul inițial nu putea fi interpretată automat ca o culpă a asociatului, deoarece art. 40 interzice plata dividendelor dacă aceasta ar conduce societatea în stare de insolvabilitate sau ar agrava situația sa financiară.

Cu referire la prescripția extinctivă, recurentul a reiterat că instanța a omis să analizeze efectele juridice ale actelor de verificare, ale Acordului din 28 decembrie 2018 și ale achitărilor parțiale efectuate în contul dividendelor. Potrivit acesteia, toate aceste acte constituie manifestări neechivoce de recunoaștere a datoriei, care au avut ca efect întreruperea cursului prescripției extinctive atât în temeiul art. 277 din vechiul Cod civil, cât și al art. 401 din Codul civil modernizat. În consecință, instanța nu putea prelua pur și simplu argumentul Serviciului Fiscal de Stat privind prescrierea creanței fără a examina efectele juridice ale acestor recunoașteri succesive ale datoriei.

În plus, recurentul a invocat că instanța a confundat instituția prescripției extinctive cu mecanismul special prevăzut de art. 39 alin. (10) din Legea nr. 135/2007 privind dividendele neprimite din vina asociatului. Aceasta a arătat că cele două instituții au regimuri juridice distincte, presupun condiții diferite de aplicare și necesitau o analiză separată. Or, instanța ar fi combinat argumentele privind prescripția cu cele referitoare la dividendele nerevendicate fără a verifica integral condițiile de aplicare ale niciunuia dintre aceste temeiuri.

În final, recurentul a susținut că încheierea recurată este afectată de vicii esențiale de motivare, deoarece instanța nu a analizat redacția legii aplicabile în timp, efectele Acordului din 28 decembrie 2018, diferența dintre termenul de executare și termenul de prescripție, efectele actelor de verificare și ale achitărilor parțiale, precum și lipsa culpei asociatului în neprimirea dividendelor.

În aceste condiții, Ulinici Cristina a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 4 decembrie 2025, respingerea contestației formulate de Serviciul Fiscal de Stat și menținerea în tabelul definitiv al creanțelor a creanței sale în cuantum de 11 573 267,77 lei, admisă la rangul VI. În subsidiar, a solicitat remiterea cauzei spre rejudecare.

Poziția participanților la proces pe marginea recursului:

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a acordat participanților la proces posibilitatea efectivă de a-și exprima punctul de vedere înainte de pronunțarea soluției.

Astfel, la 11 iunie 2026, prin intermediul poștei electronice, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință asupra cererii de recurs, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs și menținerea încheierii instanței de fond, în sensul declarat.

Termenul de exercitare a recursului:

În conformitate cu prevederile art. 423 alin. (1) din Codul de procedură civilă ***încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre****, de către părți și de ceilalți participanți la proces* ***în cazurile prevăzute*** *de prezentul cod* ***și de alte legi****, precum și în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol*.

Potrivit art. 424 alin. (1) din Codul de procedură civilă, ,*curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.*

Conform art. 8 alin. (2) al Legii insolvabilității, *încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs* ***în termen de 15 zile de la data comunicării*** *și numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Termenul de recurs, precum și recursul declarat nu suspendă executarea încheierilor instanței de insolvabilitate*".

Completul judiciar reține că încheierea contestată a fost emisă la 4 decembrie 2025 și comunicată recurentului la 6 martie 2026, iar cererea de recurs a fost depusă la 20 martie 2026. În consecință, Completul judiciar constată că recursul a fost declarat în termen, fiind îndeplinită cerința privind respectarea termenului de exercitare a căii de atac.

Totodată, Completul judiciar reține că cererea de recurs a fost semnată de către avocatul Zamfir Pavel ce acționează în interesele recurentului Ulinici Cristina, în baza mandatului seria/nr. MA2317226 din 17 iunie 2025, anexat la materialele cauzei (f.d. 62).

La fel, se atestă că, recurentul a depus dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei, în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, Completul specializat concluzionează că sunt întrunite condițiile de exercitare a recursului declarat de Ulinici Cristina prin intermediul reprezentantului său, avocatul Zamfir Pavel, motiv pentru care recursul urmează a fi examinat în fond.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs și cu cadrul legal aplicabil, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că recursul declarat de Ulinici Cristina prin intermediul reprezentantului său, avocatul Zamfir Pavel împotriva încheierii

Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 4 decembrie 2025, este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, *procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi*.

Potrivit art. 426 alin. (3) din Codul procedură civilă, r*ecursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților*.

Conform art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, i*nstanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul și să mențină încheierea*.

Conform art. 118 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă*, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.*

Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, Completul judiciar constată că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 15 octombrie 2021, a fost admisă cererea introductivă a debitorului „Inter-Standard" SRL. S-a constatat insolvabilitatea debitorului și s-a intentat procedura simplificată a falimentului faţă de „Inter-Standard" SRL. S-a ridicat dreptul lui Ulinici Cristina de la administrarea „Inter-Standard" SRL. În calitate de lichidator a fost desemnat, administratorul autorizat Bulgaru Igor, deținătorul autorizației nr. 39 din 14 ianuarie 2015.

Instanța de recurs reține că, prin aceeași hotărâre s-a obligat lichidatorul să notifice creditorii „Inter-Standard" SRL, despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor în termen de cel mult 45 zile de intentarea procesului, adică până 29 noiembrie 2021 și să prezinte instanței de insolvabilitate, nu mai târziu de data de 20 decembrie 2021, tabelul definitiv al creanțelor. Ședința de validare a creanțelor și prima adunare de raportare s-a stabilit pentru data de 24 ianuarie 2022, ora 10:10.

La 7 martie 2023, Ulinici Cristina a depus o cerere privind validarea creanțelor față de debitorul insolvabil „Inter-Standard" SRL, prin care a solicitat repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor în procedura de insolvabilitate intentată în privința „Inter-Standard" SRL; recunoașterea în calitate de creditor al debitorului insolvabil „Inter-Standard" SRL. Totodată, a solicitat validarea creanței sale față de debitorul insolvabil „Inter-Standard" SRL cu suma de 11 573 267,77 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 14 decembrie 2023, s-a respins cererea înaintată de către Ulinici Cristina privind repunerea în termen a cererii de validare a creanțelor în mărime totală de 11 573 267,77 lei depuse în cauza de insolvabilitate intentată față de debitorul „Inter-Standard" SRL în procedura falimentului simplificat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2024, s-a admis recursul declarat de Ulinici Cristina. S-a casat încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 14 decembrie 2023, prin care a fost respinsă cererea înaintată de Ulinici Cristina privind repunerea în termenul de validare a creanței în cauza de insolvabilitate intentată față de debitorul „Inter-Standard" SRL, în procedura falimentului simplificat, soluționînd prin decizie problema în fond, după cum urmează: S-a admis cererea depusă de Ulinici Cristina privind repunerea în termen a cererii de validare a creanțelor. S-a repus în termen cererea de validare a creanțelor depusă de Ulinici Cristina față de patrimoniul debitorului insolvabil „Inter-Standard" SRL. S-a obligat instanța de insolvabilitate să numească o ședința specială de validare a creanțelor lui Ulinici Cristina, conform prevederilor art. 145 alin. (4) din Legea insolvabilității.

În conformitate cu prevederile art. 221 alin. (1) al Legii insolvabilităţii, lichidatorul, a verificat creanțele înaintate de creditorul Ulinici Cristina, înregistrându-le în tabelul definitiv al creanțelor. Potrivit acestuia creanțele creditorului Ulinici Cristina, au fost incluse în tabel și propuse spre validare ca creanțe chirografare de rangul VI – în mărime de 11 573 267,77 lei.

La 5 februarie 2024, Serviciul Fiscal de Stat a înaintat o contestație împotriva creanțelor înaintate de către creditorul Ulinici Cristina admise în tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului „Inter-Standard" SRL, prin care a solicitat respingerea cererii de validare cu excluderea din tabelul definitiv al creanţelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului „Inter-Standard" SRL, a creanţelor creditorului Ulinici Cristina.

Iar, prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 4 decembrie 2025 s-a admis contestația înaintată de creditorul Serviciul Fiscal de Stat în baza prevederilor art. 144 (2) din Legea insolvabilității, împotriva admiterii creanței înaintate de Ulinici Cristina în tabelul definitiv al creanțelor. S-a radiat creanța creditorului Ulinici Cristina în mărime de 11 573 267,77 lei admisă la rubrica creanțelor de rangul VI în tabelul definitiv față de debitorul „Inter-Standart" SRL. Prin prisma art. 144 alin.(9) Legea insolvabilității, prezenta încheiere constituie temei pentru rectificarea tabelului definitiv al creanțelor fără a se convoca ședința specială de validare.

Astfel, exprimându-și dezacordul față de soluția primei instanțe, la 19 martie 2026, Ulinici Cristina prin intermediul reprezentantului său, avocatul Zamfir Pavel a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 4 decembrie 2025.

Completul judiciar apreciază ca fiind corectă și legală soluția instanței de insolvabilitate cu privire la admiterea contestației formulate de creditorul Serviciul Fiscal de Stat împotriva creanței admise în favoarea Ulinici Cristina în tabelul definitiv al creanțelor și radierea acesteia în cuantum de 11 573 267,77 lei de la rubrica creanțelor de rangul VI, aceasta fiind adoptată în conformitate cu prevederile legale incidente și în baza circumstanțelor de fapt stabilite în cauză, care nu au fost combătute prin probele administrate de recurent.

Potrivit prevederilor art. 140 alin. (1) din Legea insolvabilității, *dacă are o creanţă faţă de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanţa, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanţelor adresată instanţei de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanţelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanţă.*

Conform art. 141 alin. (1) al Legii insolvabilității, *cererea de admitere a creanţelor are acelaşi regim juridic ca şi cererea de chemare în judecată, cu excepţiile stabilite la art.19*.

Potrivit art. 142 alin. (1) al aceleași legi, *creanţele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvabilităţii, sau de lichidator, cu excepţia creanţelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele prevăzute de legi speciale. (3) Termenul de verificare a creanţelor şi de consemnare în tabelul creanţelor nu va depăşi 15 zile lucrătoare. În funcţie de circumstanţele cauzei şi din motive temeinice, instanţa de insolvabilitate poate decide o majorare a termenului prevăzut de până la 15 zile. (4) Administratorul insolvabilităţii/lichidatorul va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanţa de insolvabilitate şi a documentelor depuse şi va efectua o cercetare amănunţită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă şi prioritatea fiecărei creanţe.*

Prin prisma art. 66 alin. (1) lit. c) al Legii insolvabilității, *verificarea creanţelor şi a contestaţiilor este atribuţia nemijlocită a administratorului insolvabilităţii.*

În conformitate cu prevederile art. 143 alin. (4) din Legea insolvabilității, *după intentarea procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvabilităţii/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanţelor, care va cuprinde toate creanţele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanţele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvabilităţii/lichidator şi rangul de prioritate al creanţei. Tabelul definitiv al creanţelor se aprobă de către instanţa de insolvabilitate la şedinţa de validare a creditorilor. (5) La expirarea termenului de verificare, administratorul/ lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanţa de judecată care examinează cazul de insolvabilitate a debitorului. Creditorii şi debitorul au acces la tabelul creanţelor şi pot face contestaţii faţă de creanţele*

admise de administrator/lichidator în tabel, precum şi asupra celor înlăturate. (6) O creanţă acceptată şi inclusă de administratorul insolvabilităţii/ lichidator în tabelul definitiv al creanţelor se consideră validată dacă, cu cel puţin 3 zile lucrătoare înainte de şedinţa de validare, nu a fost contestată de debitor sau de un creditor ori dacă contestaţia ridicată a fost înlăturată. Contestaţia debitorului nu se opune validării creanţei.

Potrivit art. 144 alin. (1) din Legea insolvabilității, *debitorul şi creditorii pot să formuleze contestaţii cu privire la creanţele şi la drepturile de preferinţă neadmise sau trecute integral sau parţial de administratorul insolvabilităţii/lichidator în tabelul definitiv. (2) Contestaţiile se depun în scris la instanţa de judecată care examinează cazul de insolvabilitate cu cel puţin 3 zile înainte de data şedinţei fixate pentru examinarea valabilităţii creanţelor incluse în tabelul definitiv. Contestaţiile înaintate după termenul prevăzut se declară tardive şi se restituie fără a fi examinate. (3) Instanţa de insolvabilitate soluţionează contestaţiile în şedinţă de validare sau în cadrul unei alte şedinţe speciale, cu citarea contestatorului, a creditorului care deţine creanţa contestată, dacă acesta nu este chiar contestatorul, a administratorului insolvabilităţii/lichidatorului şi a oricărei alte părţi interesate, după caz. (4) Dacă la examinarea contestaţiei se constată existenţa unui litigiu de drept, instanţa de insolvabilitate admite contestaţia printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată cu recurs de către creditorul a cărui creanţă nu a fost validată. În acest caz, creanţa se radiază din tabel, iar creditorul a cărui creanţă nu a fost validată este în drept să intenteze proces separat de confirmare a creanţei sau de preluare a procesului pendinte. Creanţele faţă de care au fost admise contestaţiile se iau în calcul la elaborarea planului de distribuire intermediară prin rezervarea lor din masa debitoare, în condiţiile stabilite la art. 152. (9) Instanţa de insolvabilitate soluţionează contestaţia prin încheiere care poate fi contestată cu recurs. Încheierea irevocabilă prin care contestaţia este admisă sau respinsă cu validarea creanţei este executorie pentru administratorul insolvabilităţii/lichidator şi pentru toţi creditorii. Încheierea constituie temei pentru rectificarea tabelului definitiv al creanţelor sau a tabelului definitiv consolidat fără a se convoca şedinţă specială de validare.*

Completul judiciar reține că, pentru soluționarea prezentei cauze, urmează a fi analizate sursa apariției, perioada formării și natura juridică a creanței pretinse de Ulinici Cristina și admise în tabelul definitiv al creanțelor debitorului „Inter-Standart” S.R.L., precum și temeinicia obiecțiilor formulate de Serviciul Fiscal de Stat împotriva admiterii acesteia.

Creditorul Ulinici Cristina prin cererea de validare a creanțelor a indicat faptul că are o creanță care a apărut ca urmare a calității sale de fondatorul unic al „Inter-Standard” SRL.

Consideră că deține creanţă certă, lichidă şi exigibilă faţă de patrimoniul debitorului insolvabil în sumă de 11 573 267,77 lei, cu titlu de dividende calculate în baza Deciziilor fondatorului unic pentru perioada 2005-2013.

Creanța totală de 19 460 586,91 lei cu titlu de dividende pentru anii precedenți s-a format:

- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2009 din 19 ianuarie 2010 şi procesului-verbal nr. 01/2009 din 18 ianuarie 2009 - de a acorda fondatorului unic dividende în mărime de 3688681,25 lei,
- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2010 din 12 ianuarie 2011 şi procesului-verbal nr. 01/2010 din 11 ianuarie 2010 - de a acorda fondatorului unic dividende în mărime de 3262413,96 lei;
- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2011 din 19 ianuarie 2012 şi procesului-verbal nr. 01/2011 din 18 ianuarie 2012 - de a acorda fondatorului unic dividende în mărime de 22247360,63 lei;
- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2012 din 23 ianuarie 2013 şi procesului-verbal nr. 01/2012 din 22 ianuarie 2013 - de a acorda fondatorului unic dividende în mărime de 1221066,21 lei;
- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2013 din 3 februarie 2015 şi procesului-verbal nr. 01/2015 din 27 ianuarie 2015 - de a acorda fondatorului unic dividende în mărime de 1194 106,31 lei;
- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2014 din 3 martie 2015 şi procesului-verbal nr. 01/2014 din 23.02.2015 - de a acorda fondatorului unic dividende în mărime de 1788557,18 lei;
- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2015 din 10 februarie 2017 şi procesului-verbal nr. 01/2015 din 20 ianuarie 2017 - de a acorda fondatorului unic dividende în mărime de 2 076 084,22 lei;
- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2016 din 29 ianuarie 2018 şi procesului-verbal nr. 01/2016 din 23 ianuarie 2018 - de a acorda fondatorului unic dividende în mărime de 971763,89 lei;
- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2017 din 2 martie 2018 şi procesului-verbal nr. 01/2017 din 2 martie 2018 - de a acorda fondatorului unic dividende în mărime de 3010532,66 lei.

Ulterior, creanța de 7 887 319,14 lei (sub formă de dividende anilor precedenți 2014-2017 şi parțial anului 2013) a fost stinsă de debitorul în perioada 31 decembrie 2015- 15 iulie 2021, faptul confirmat prin actele contabile anexate.

Creanța chirografară de 11 573 267,77 lei reprezintă sumă restantă la dividende calculate şi acordate în mod legal de entitatea „Inter-Standard" SRL, însă neachitate până la data de intentare a procesului de insolvabilitate față de debitor insolvabil.

În acest sens, Completul judiciar consideră că o importanță deosebită pentru justa soluționare a contestației o constituie aprecierea suportului probator invocat în sprijinul temeiniciei creanței pretinse.

Astfel, Ulinici Cristina consideră că, au fost prezentate documente justificative ce determină izvorul apariției creanței sale, care rezultă din dreptul său de a primi

dividende, iar un alt izvor al apariției dreptului său este procesele-verbale ale adunărilor acționarilor prin acre s-a dispus repartizarea și achitarea dividendelor.

Consideră că aceste procese-verbale sunt documente contabile primare care demonstrează caracterul cert și exigibil al creanței.

Mai mult, aceste procese-verbale nu au fost anulate, respectiv constituie documente contabile primare, iar actul de verificare unul secundar, ambele justificând dreptul de a o efectua sau certifică producerea unui eveniment între părţi.

Completul judiciar reține că, relevant la examinarea acestei contestații, este faptul că la data de 15 septembrie 2006, de către fondatorul Ulinici Cristina a fost înființată și înregistrată în Registrul persoanelor juridice, sub nr. de înregistrare *****, societatea „Inter-Standard" SRL, cu capital social de 5 400 lei, iar la etapa intentării procesului de insolvabilitate unicul asociat, cu cota de participare de 100%, era tot Ulinici Cristina, care deținea și calitatea de administrator statutar al debitorului.

Astfel, toate deciziile care stau la baza cererii de validare, începând cu anul 2009, au fost emise de asemenea de unicul asociat și fondator, Ulinici Cristina, care deținea și calitatea de administrator statutar. La fel, toate procesele-verbale prin care au fost acordate fondatorului unic dividendele anuale au fost întocmite de unicul asociat, Ulinici Cristina, în beneficiul propriu.

Completul judiciar reține că distribuirea dividendelor este documentată și reflectată în actele de evidență contabilă ale entității, întreprinderea trecând controalele fiscale în perioada 2010–2021, fără ca la acest capitol să fie constatate careva încălcări. În acest context, urmează a fi menționat că „Inter-Standard"SRL a fost supusă controalelor fiscale din partea Serviciului Fiscal de Stat prin metoda verificării totale, fapt confirmat inclusiv prin actul de control nr. 5-689814 din 8 februarie 2019 pentru perioada de activitate 1 ianuarie 2015–1 ianuarie 2018, actul de control nr. 5-711758 din 7 septembrie 2021 pentru perioada de activitate 1 ianuarie 2017–1 octombrie 2021 și prin decizia asupra cazului de încălcare a legislației fiscale nr. 660/4527 din 5 noiembrie 2021.

Completul judiciar reține că, la data depunerii cererii introductive, precum și la data susținerii acesteia, Ulinici Cristina a indicat faptul că „Inter-Standard" SRL dispune de datorii față de creditori în sumă de 4 919 290,43 lei, conform listei creditorilor și situațiilor financiare pentru anul 2020, precum și datorii față de bugetul de stat în sumă de 2243610,86 lei, conform contului curent generalizat, pe care nu le poate achita în legătură cu stoparea definitivă a activității întreprinderii și lipsa oricăror surse de venit.

Astfel, Ulinici Cristina nu a indicat nici o datorie față de asociați, care nu este achitată sau care ar fi lichidă și exigibilă.

Totodată, din contestația creditorului Serviciul Fiscal de Stat rezultă că obiecțiile contestatarului se referă în special la modalitate de pretindere a dividendelor de către unicul asociat, făcând trimitere la prevederile art. 39 din Legea nr. 135-XVI din 14 iunie 2007, privind societățile cu răspundere limitată și art. 391 Cod Civil.

Potrivit prevederilor art. 39 alin. (1) și (1^1) Legea nr. 135-XVI din 14 iunie 2007, *societatea distribuie anual profitul net înregistrat după achitarea impozitelor şi altor plăţi obligatorii, dacă statutul nu prevede altfel. Hotărârea privind determinarea părţii profitului net care urmează a fi distribuită se adoptă de adunarea generală a asociaţilor. Cota-parte din profitul net distribuit asociatului constituie dividend. Societatea distribuie profitul net şi plăteşte dividende anuale sau intermediare. Plata dividendelor intermediare se efectuează în temeiul situaţiilor financiare interimare din care rezultă suficienţa fondurilor disponibile. Cuantumul dividendelor anuale/intermediare nu poate depăşi cuantumul profitului net de la sfârşitul perioadei de gestiune majorat cu profitul nerepartizat din anii precedenţi, diminuat cu pierderile anilor precedenţi şi sumele depuse în capitalul de rezervă. Dividendele anuale nu pot avea un cuantum mai mic decât dividendele intermediare aprobate.*

Legea nr. 135-XVI din 14.06.2007, privind societățile cu răspundere limitată prevede expres la art. 39 alin*. (3), dividendele se plătesc asociaţilor în formă bănească, în decurs de 30 de zile de la data adoptării hotărârii privind distribuirea acestora, dacă adunarea generală a asociaţilor nu a stabilit un alt termen sau dacă statutul nu prevede altfel*.

Totodată, alin. (4) prevede că, *obligaţiile societăţii referitoare la plata dividendelor apar la data adoptării hotărârii cu privire la plata lor.*

Luând în considerație prevederile alin. (5) care prevede că, *societatea nu are dreptul să garanteze plata dividendelor*, rezultă că plata dividendelor nu poate fi garantată de societate, la caz de debitorul „Inter-Standart" SRL.

Completul judiciar reține că, cazului este relevant și prevederile alin. (9) al aceluiași articol, potrivit căruia, *hotărârea privind plata dividendelor se aduce la cunoştinţa fiecărui asociat nu mai târziu de 7 zile lucrătoare de la data adoptării şi poate fi făcută publică în modul stabilit de adunarea generală a asociaţilor.*

Astfel, instanța de recurs menționează că unicul asociat, Ulinici Cristina, care a și adoptat deciziile unicului fondator cu privire la acordarea dividendelor al societății comerciale „Inter-Standart" SRL a cunoscut despre deciziile emise unipersonal, imediat din data emiterii acesteia și anume la data emiterii fiecărei decizii:

- Deciziei fondatorului unic nr. 2009 din 19 ianuarie 2010 şi procesului-verbal nr. 01/2009 din 18 ianuarie 2009 - de a acorda fondatorului unic dividende în mărime de 3688681,25 lei,

- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2010 din 12 ianuarie 2011 şi procesului-verbal nr. 01/2010 din 11 ianuarie 2010 - de a acorda fondatorului unic dividende în mărime de 3262413,96 lei;

- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2011 din 19 ianuarie 2012 şi procesului-verbal nr. 01/2011 din 18 ianuarie 2012 - de a acorda fondatorului unic dividende în mărime de 22247360,63 lei;

- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2012 din 23 ianuarie 2013 şi procesului-verbal nr. 01/2012 din 22 ianuarie 2013 - de a acorda fondatorului unic dividende în mărime de 1221066,21 lei;

- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2013 din 3 februarie 2015 şi procesului-verbal nr. 01/2015 din 27 ianuarie 2015 - de a acorda fondatorului unic dividende în mărime de 1194106,31 lei;

- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2014 din 3 martie 2015 şi procesului-verbal nr. 01/2014 din 23 februarie 2015 - de a acorda fondatorului unic dividende în mărime de 1788 557,18 lei;

- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2015 din 10 februarie 2017 şi procesului-verbal nr. 01/2015 din 20 ianuarie 2017 - de a acorda fondatorului unic dividende în mărime de 2076084,22 lei;

- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2016 din 29 ianuarie 2018 şi procesului-verbal nr. 01/2016 din 23 ianuarie 2018 - de a acorda fondatorului unic dividende în mărime de 971763,89 lei;

În baza Deciziei fondatorului unic nr. 2017 din 2 martie 2018 şi procesului-verbal nr. 01/2017 din 2 martie 2018 - de a acorda fondatorului unic dividende în mărime de 3010532,66 lei.

Astfel, Completul judiciar reține că prin prisma prevederilor alin. (3) al art. 39 din Legea nr. 135-XVI din 14 iunie 2007 aceste dividende urmau a fi plătite în decurs de 30 de zile de la data emiterii fiecărei dintre decizii, dacă adunarea asociaților nu a stabilit o altă dată. Însă, la caz de către asociați nu a fost stabilită o altă dată în deciziile unicului fondator

La caz potrivit art. 39 alin. (10) din Legea nr. 135-XVI din 14 iunie 2007, *dividendele care nu au fost primite de asociat din vina sa în decurs de 3 ani de la data expirării termenului de plată a dividendelor, comunicat în condițiile alin.(9), se trec la venitul societăţii şi nu pot fi revendicate.*

Astfel, pentru fiecare dintre deciziile invocate de către asociat în cererea de validare rezultă că a survenit data scadenței corespunzător fiecărei decizii în decurs de 30 de zile de la data adoptării fiecăreia:

- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2009 din 19 ianuarie 2010 la 19 februarie 2010;
- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2010 din 12 ianuarie 2011 la 12 februarie 2011;
- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2011 din 19 ianuarie 2012 la 19 februarie 2012;
- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2012 din 23 ianuarie 2013 la 23 februarie 2013;
- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2013 din 3 februarie 2015 la 3 ianuarie 2015;
- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2014 din 3 martie 2015 la 3 aprilie 2015;

- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2015 din 10 februarie 2017 la 10 martie 2017;
- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2016 din 29 ianuarie 2018 la 29 februarie 2018;
- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2017 din 2 martie 2018 la 2 aprilie 2018.

Prin prisma prevederilor art. 39 alin. (10) al aceleiași legi, peste 3 ani de la data scadenței aceste obligații prin efectul legii aceste obligații se trec la venitul societății şi nu pot fi revendicate, ceea ce reprezintă pentru fiecare dintre decizii termenii ce au survenit succesiv după cum urmează:

- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2009 din 19 ianuarie 2010 la 19 februarie 2013;
- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2010 din 12 ianuarie 2011 la 12 februarie 2014;
- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2011 din 19 ianuarie 2012 la 19 februarie 2015;
- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2012 din 23 ianuarie 2013 la 23 februarie 2016;
- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2013 din 3 februarie 2015 la 3 martie 2018;
- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2014 din 3 martie 2015 la 3 aprilie 2018;
- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2015 din 10 februarie 2017 la 0 martie 2020;
- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2016 din 29 ianuarie 2018 la 29 februarie 2021;
- în baza Deciziei fondatorului unic nr. 2017 din 2 martie 2018 la 2 aprilie 2021.

Astfel, Completul judiciar reține că la data emiterii hotărârii de intentare a procesului de insolvabilitate față de debitorul „Inter-Standart” SRL - 15 octombrie 2021, toate aceste pretinse creanțe, dividendele unicului le asociat Ulinici Cristina, erau deja cu termenul de plată expirat, iar creanțele sale în calitate de dividende neachitate se consideră stinse și trecute la venitul societății.

Or, în alte circumstanțe, la depunerea cererii introductive a debitorului, unicul asociat care are și calitatea de administrator statutar urma să indice creanțele de rangul VI existente la momentul depunerii cererii introductive.

Cu privire la acordul de prelungire a termenului de achitare a dividendelor încheiat la 28 decembrie 2018 între debitorul „Inter-Standart” SRL reprezentată de Ulinici Cristina cu Ulinici Cristina în calitate de unic asociat, instanța consideră neîntemeiat acest argument invocat de către parte, precum că prin acest act a fost prelungit termenul de achitare a dividendelor.

Potrivit prevederilor alin. (3) al art. 39 din Legea nr. 135 din 14 iunie 2007 reglementează faptul că, dividendele se plătesc asociaților în formă bănească, în decurs de 30 de zile de la data adoptării hotărârii privind distribuirea acestora, dacă

adunarea generală a asociaților nu a stabilit un alt termen sau dacă statutul nu prevede altfel.

Astfel, instanța de recurs menționează că debitorul putea să reglementeze expres în decizia sa de acordare a dividendelor un alt termen de achitare a acestora, dar nu ulterior, să întocmească un careva acord unipersonal de prelungire a termenului de plată a dividendelor, cu atât mai mult că acest acord nu a fost menționat în cererea introductivă, cum nu au fost menționate nici existența dividendelor neachitate față de unicul asociat, care are și calitatea de administrator statutar.

Mai mult, copia acordului, nu poate fi luat la baza admiterii cererii de validare a creanțelor pretinse de unicul asociat, or, nemijlocit deponentul cererii de repunere în termen și respectiv de validare a creanțelor, Ulinici Cristina a indicat expres în cererea sa depusă la data de 7 martie 2023 asupra faptului că deține o creanță, în sumă de 11573267,77 lei, cu titlu de dividende calculate în baza Deciziilor fondatorului unic pentru perioada 2005-2013.

La fel, instanța de recurs reține că în cererea de repunere în termen a concretizat faptul că suma de 7887319,14 lei, sub formă de dividende anilor precedenți 2014-2017 şi parțial anului 2013, a fost stinsă de debitorul în perioada 31 decembrie 2015 - 15 iulie 2021, fapt confirmat prin actele contabile anexate.

Respectiv, a reiterat că, din creanța totală de 19 460 586,91 lei cu titlu de dividende pentru anii precedenți a fost stinsă parțial suma de 7 887 319,14 lei, iar restanța la dividende construite suma de 11 573 267,77 lei.

Cu toate acestea, copia actului respectiv, de prelungire a termenului de achitare a dividendelor, indică expres faptul că actul de verificare privind decontările reciproce la data de 14 decembrie 2018 constituie suma de 18 740 289,04 lei, spre deosebire de actele anexate la cererea de repunere în termen, unde a indicat că datoria este de 11 573 267,77 lei, deoarece suma de 7 887 319,14 lei a fost achitată în perioada 31 decembrie 2015- 15 iulie 2021.

Astfel, luând în considerație cele relatate supra, Completul judiciar nu poate lua în considerație copia acordului de prelungire a termenului de achitare a dividendelor, datat cu data de 28 noiembrie 2018, cu atât mai mult, că stabilirea unui alt termen de achitare a dividendelor urma a fi operată odată cu emiterea deciziei de achitare a dividendelor, prin stabilirea unui alt termen decât 30 de zile prevăzute de lege, sau prin statutul întreprinderii. Astfel, Completul judiciar constată că instanța de fond în mod corect a admis contestația înaintată de creditorul Serviciul Fiscal de Stat în baza prevederilor art. 144 alin. (2) din Legea insolvabilității, împotriva admiterii creanței înaintate de Ulinici Cristina în tabelul definitiv al creanțelor, din considerentele expuse supra, iar, în consecință, a dispus radierea creanței creditorului Ulinici Cristina în mărime de 11 573 267,77 lei, admisă la rubrica creanțelor de rangul VI în tabelul definitiv al creanțelor față de debitorul „Inter-Standart” SRL.

Completul judiciar reține că argumentele recurentului Ulinici Cristina, potrivit cărora creanța sa în cuantum de 11 573 267,77 lei reprezintă o datorie certă, lichidă și

exigibilă derivată din deciziile privind repartizarea dividendelor, nu pot fi reținute ca întemeiate. Astfel, potrivit art. 39 alin. (3) din Legea nr. 135-XVI din 2007, dividendele devin exigibile în termen de 30 de zile de la data adoptării hotărârii de distribuire, iar în lipsa stabilirii unui alt termen, exigibilitatea a intervenit pentru fiecare decizie la expirarea acestui termen legal. În consecință, termenele de prescripție și efectele art. 39 alin. (10) au început să curgă de la aceste date.

Referitor la susținerea privind întreruperea prescripției prin acte de verificare și plăți parțiale, instanța reține că aceste înscrisuri contabile interne, întocmite în condițiile în care aceeași persoană cumula calitatea de asociat unic și administrator, nu constituie recunoașteri juridice neechivoce ale datoriei în sensul art. 401 Cod civil, de natură să producă efectul întreruperii prescripției.

De asemenea, acordul din 28 decembrie 2018 nu poate fi reținut ca act valabil de prelungire a termenului de plată a dividendelor, întrucât legea nu permite modificarea ulterioară a termenului de exigibilitate stabilit prin hotărârea de distribuire, iar actul invocat nu poate produce efecte juridice în acest sens.

În mod corect instanța de fond a aplicat și art. 39 alin. (10) din Legea privind societățile cu răspundere limitată, reținând că dividendele neîncasate în termenul legal au fost stinse prin efectul legii și nu mai pot fi revendicate la data intentării procedurii de insolvabilitate.

Argumentele privind controalele fiscale și pretinsa încălcare a deciziei din 23 aprilie 2024 sunt, de asemenea, irelevante, întrucât acestea nu tranșează existența sau exigibilitatea creanței și nici nu împiedică examinarea fondului contestației în condițiile art. 144 din Legea insolvabilității.

Completul judiciar constată că, prin recursul formulat, recurentul Ulinici Cristina nu a invocat și nici nu a demonstrat circumstanțe de fapt sau de drept noi, relevante și determinante, de natură să răstoarne concluziile instanței de fond ori să pună în discuție legalitatea și temeinicia soluției adoptate.

Argumentele recurentului reprezintă, în esență, reiterări ale susținerilor privind existența și întinderea creanței din dividende, caracterul său pretins cert, lichid și exigibil, precum și efectele actelor de verificare, ale Acordului din 28 decembrie 2018 și ale pretinsei întreruperi a prescripției extinctive, fără a fi însoțite de probe noi și fără a conține o critică juridică aptă să înlăture raționamentul instanței de fond privind exigibilitatea dividendelor, incidența art. 39 alin. (10) din Legea nr. 135-XVI/2007 și lipsa efectului juridic al actului invocat de recurent.

În aceste condiții, instanța de recurs apreciază ca fiind legală și întemeiată soluția instanței de fond privind admiterea contestației formulate de Serviciul Fiscal de Stat și radierea din tabelul definitiv al creanțelor a creanței pretinse de Ulinici Cristina în cuantum de 11 573 267,77 lei, întrucât aceasta a fost adoptată cu aplicarea corectă a normelor de drept material și procesual incidente și în baza unei corecte aprecieri a probatoriului administrat.

Totodată, instanța de recurs reține că soluția adoptată de prima instanță prin încheierea contestată, este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil în sensul prevederilor art. 6§1 CEDO și nu este de natură să aducă atingere dreptului recurentului de acces liber la justiție, garantat de art. 20 din Constituție, or, simpla nemulțumire a părților de soluția adoptată de instanțele inferioare, nu poate constitui motiv de admiterea a cererii de recurs, iar prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

În consecință, raportând circumstanțele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunțate mai sus și ținând cont de faptul că concluziile expuse în încheierile instanței de fond sunt legale și întemeiate, Completul specializat reține că actul procesual emis de instanța de fond răspunde pe deplin exigențelor de motivare și legalitate. Argumentele invocate de către recurent au fost analizate în detaliu și au fost apreciate de către instanța de recurs ca fiind neîntemeiate.

În final, Completul judiciar conchide că recursul declarat Ulinici Cristina prin intermediul reprezentantului său, avocatul Zamfir Pavel, este neîntemeiat, motiv pentru care urmează a fi respins, cu menținerea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău, (sediul central) din 4 decembrie 2025.

În conformitate cu art. 425, art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Ulinici Cristina prin intermediul reprezentantului său, avocatul Zamfir Pavel.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 4 decembrie 2025, în cauza de insolvabilitate intentată față de debitorul „Inter-Standart” SRL, în proces de insolvabilitate, la contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat împotriva admiterii creanței înaintate de Ulinici Cristina în tabelul definitiv al creanțelor.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul: Mîra Ghenadie

Judecătorii: Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae